«کارآگاه شمسی و دستیارش مادام» در راه آی‌فیلم

نسل فردا: مجموعه تلویزیونی «کارآگاه شمسی و دستیارش مادام» از جمعه ۲۲ شهریور روی آنتن آی‌فیلم ۲ قرار می‌گیرد. این سریال به کارگردانی مرضیه برومند در سال ۱۳۸۰ نخستین بار از شبکه پنج سیما به نمایش درآمد. پری امیرحمزه و لوریک میناسیان در این سریال نقش شخصیت‌های اصلی را بازی می‌کنند. زبان سریال فارسی است، اما در طول سریال گفت‌وگوهای مادام با برخی دوستانش به زبان ارمنی انجام می‌شود. این سریال را که مینو فرشچی، سروش صحت و مرضیه برومند نوشته‌اند، روایتگر داستان دو دوست و همسایه به نام‌های شمسی و مادام است. شمسی علاقه زیادی به رمان‌ها و سریال‌های پلیسی، به‌خصوص پوآرو دارد و این موضوع باعث می‌شود که مسائل دوستان و اهالی محله را پیگیری کرده و گره از مشکل آن‌ها بگشاید و همسایه ارمنی شمسی، مادام او را برای رسیدن به نتیجه همراهی می‌کند.

بدقولی امیرخان و همکاری با کارگردان متهم به رسوایی اخلاقی

باشگاه خبرنگاران جوان: امیرخان ستاره مشهور هندی با صبحان کاپور کارگردان متهم به مسائل اخلاقی همکاری می‌کند. امیرخان بازیگر محبوب سینمای بالیوود که پیش از این اعلام کرده بود به خاطر اتهامات بلاتکلیف علیه صبحان کاپور در فیلم جدیدش با او همکاری نخواهد کرد، نظر خود را بازگرداند. او به این فیلم که در ژانر بیوگرافی و زندگی‌نامه، گلشن کومار بنیانگذار یک شرکت ناشر موسیقی در هند است، پیوست. امیرخان در این فیلم که توسط همسرش هم تهیه کنندگی می‌شود، نقش گلشن را ایفا خواهد کرد.
اخیراً در مصاحبه‌ای که امیرخان با هندوستان تایمز داشته، اعلام کرده به دلیل اینکه هنوز اتهامات علیه این کارگردان قطعی نشده، نظرش را عوض کرده است. او در این باره گفت: تا زمانی دادگاه ثابت نکند کسی مقصر است، آن شخص بی‌گناه شناخته می‌شود.

هفت

طرح جدید مجلس؛ دولت باید از هالیوود شکایت کند

تسنیم: جمعی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی با تدوین طرحی، دولت را ملزم به شکایت از هالیوود به دلیل توهین به تاریخ ملت ایران کردند. نمایندگانی که طرح شکایت دولت از هالیوود را امضا کرده‌اند، معتقدند که ایالات متحده آمریکا در راستای اجرای سیاست‌ها خصمانه علیه ملت ایران، از طریق صنعت فیلم‌سازی «هالیوود» به تاریخ و ملت ایران توهین کرده و این روند طی سال‌های متمادی ادامه داشته است، بنابراین در صدد شکایت از «هالیوود» برآمده‌اند و در این طرح دولت را ملزم کرده‌اند تا از ابزارهای قانونی، از هالیوود شکایت کرده و حتی در مواردی که احتمال محکومیت آن نیز وجود دارد، غرامت دریافت کنند.

«روزی دو میلیون» با نازنین بیاتی شروع شد

ایرنا: با ادامه پیش تولید فیلم سینمایی «روزی دو میلیون» به کارگردانی مجید توکلی و تهیه‌کنندگی علی سرتیپی، نازنین بیاتی به عنوان نخستین بازیگر این پروژه انتخاب شد. «روزی دو میلیون» نام موقت دومین فیلم توکلی بعد از «متولد ۶۵» است که حال و هوای سرخوش و جوانانه دارد و به قلم جمیله دارالشفایی نوشته شده که به زودی در تهران کلید می‌خورد.

«تام کروز» و «هیلی اَتوِل» در «مأموریت غیرممکن»

فارس: «هیلی اَتوِل» در نقشی ناشناخته برای بازی در دنباله جدید فیلم «مأموریت غیرممکن» به «تام کروز» می‌پیوندد. «هیلی اَتوِل» به عنوان نقش مقابل «تام کروز» در تریلر جاسوسی «مأموریت غیرممکن» ظاهر می‌شود. این بازیگر که اخیراً در «انتقام‌جویان: پایان بازی» ظاهر شده است، در حال پیوستن به قسمت بعدی «مأموریت غیرممکن» محصول کمپانی‌های «پارامونت» و «اسکای‌دنس» است. کریستوفر مک کواری، نویسنده و کارگردان، جمعه در اینستاگرام خبر از بازی اَتوِل در مرحله بعدی مأموریت غیرممکن و در نقش مقابل تام کروز داد. او در این پست اینستاگرامی و با به اشتراک گذاشتن عکسی از اَتوِل به شوخی نوشته بود: آیا تو برای بازی در مأموریت غیرممکن حق انتخابی هم داری؟ که اَتوِل هم در پاسخ نوشته بود: مأموریت را پذیرفته‌ام، اما من از آن‌هایی نیستم که از دستورات پیروی کنم.

«روزی روزگاری در هالیوود» مینی سریال می‌شود

آی سینما: کمی بعد از آغاز اکران «روزی روزگاری در هالیوود» این شایعه منتشر شد که کوئنتین تارانتینو قصد دارد نسخه بلندتر این فیلم را در قالب یک مینی سریال در نتفلیکس عرضه کند. حالا یکی از بازیگران فیلم این خبر را تأیید کرده است. تارانتینو با استفاده از بخش‌های حذف شده «روزی روزگاری در هالیوود» که در نسخه نهایی فیلم نیامده، می‌خواهد سریال کوتاهی آماده کند که در شبکه نتفلیکس قابل تماشا خواهد بود.

الهام چرخنده: کلید تحولم در مالزی زده شد!!

سینماروزان: الهام چرخنده در اجتماع بانوان زینبی که با عنوان همایش حجاب و عفاف در سالن تبلیغات اسلامی قزوین برگزار شد، عنوان کرد: سلبریتی‌ها عمق ندارند، هر کس در مسیر اهل بیت (ع) و قهرمانان واقعی، چون زینب کبری (س) و فاطمه زهرا (س) قرار گیرد، زندگی و آخرت خود را بیمه کرده است. امروز بسیار خدا را شاکرم که با لطف اهل بیت توانستم از مسیر گناه و خطا بازگردم و زندگی جدیدی را آغاز کنم. وی بیان کرد: در سریال‌های مختلفی بازی کردم، سفرهای خارجی زیادی رفتم، در معبد هندوها حاضر شدم و دنبال چیزهایی رفته بودم که هیچ ارزشی نداشت، اما آنچه لذت و ارزش واقعی بود تنها در نزد امیرمؤمنان (ع) و اهل بیت (ع) بود که من دیر متوجه شدم. در مالزی در معبد بودا بودم که یک نفر گفت «شما مسلمانان که حضرت علی (ع) را دارید در معبد هندوها چه می‌کنی و گمشده‌ات اینجا نیست.» این تلنگری بود و کلید تحول زده شد تا اندیشه کنم.

درباره سریال «مانکن» که این روزها در شبکه نمایش خانگی سروصدا به راه انداخته است

اسنوبیسم علیه معرفت

علی رفیعی وردنجانی / گروه فرهنگ و هنر
Rafieia91@yahoo.com

مانکن به واقع یک غرب‌گرایی هیجان‌زده است. یک اثر ظاهری که تنها آینه‌ای مخدوش از جامعه دچار عقده را به نمایش می‌گذارد. روابط در مانکن به تعلیق جسمی –اقتصادی بستگی دارند و داستان به استناد وقایع قابل پیش‌بینی پیگیری می‌شود.

ایدئولوژی سخیف

اسنوبی واژه‌ای است که مارسل پروست در شاهکار ادبی خود «در جست و جوی زمان از دست رفته» نسبت به شخصیت‌هایی به کار می‌برد که در باتلاق ثروت و تازه به دوران رسیدگی دست و پا می‌زنند. این واژه را باید به شخصیت‌های محکوم به فنای بابک کایدان (نویسنده سریال) نسبت داد چرا که نمی‌توان معرفت را در رفتار عاشق و معشوق داستان دید. حسین سهیلی‌زاده نسبت به آثار پیشین خود: فاصله‌ها، دلنوازان، ترانه مادری و ... نه تنها گامی به جلو برنداشته است بلکه با انتخاب چهره‌هایی متظاهر (به لحاظ بصری) سعی در جذب مخاطب به هر شکلی داشته است. لیندا کیانی، شبنم قلی‌خانی، امیرحسین آرمان بازیگرانی هستند که پیش از کنش و واکنش رئالیستی، مخاطب را نسبت به ظاهرِ خود فریب می‌دهند و چنین المانی ابداً کاربرد هنری در یک اثر رسانه‌ای –خانگی نخواهد داشت. چنین ایدئولوژی را می‌توان با سریال‌های ترک و بعضاً آمریکای جنوبی مقایسه کرد که تنها هدف، سرگرمی به وسیله جاذبه ظاهر است.

اگر باران ببارد

بیان ضعیف عشق در این اثر فاجعه‌ای است غیرقابل بخشش. عشق پیش از این به بهترین شکل‌های ممکن توسط نویسندگان و مولفان سینما –ادبیات روایت شده است. پسر، تن به فروش خود برای حفظ خانواده و خود می‌دهد و دختر با پدری ضعیف و وابسته به مواد مخدر زندگی می‌کند که این مواضع هیچ جای تعجب و جذابیت برای مخاطب ندارد تنها عنصری که مخاطب هنر گریز جامعه ما را جذب این سریال می‌کند لباسی است که بازیگران به عنوان مانکن در نقش ویترین اثر پوشیده‌اند. به همین خاطر فرمول اشتباهی که مؤلف در این اثر پیش گرفته است به زودی با شکست مواجه خواهد شد. چه اصراری برای نشان دادن تفاوت‌های جامعه غنی و فقیر از نظر ثروت است آن هم با به تصویر کشیدن تارموهای بیرون زده متوسل به کلاه گیس. آیا یک جامعه اسنوبی هیچ نشانه دیگری ندارد. غباری از فرهنگ گسیختگی بر تن مانکن‌های ایرانی نشسته است که امیدوارم با بارانی سیل‌آسا پاک شود.

عکس: ایرنا

درک یک جامعه مدنی

حسین سهیلی‌زاده که پیش از این ثابت کرده بود هدف از ساخت یک اثر نقش رسانه‌ای آن است و تاثیرگذاری بر جامعه خوابی تعبیر ناشدنی است که از آثار وی انتظار می‌رود، این بار سطح عملکرد خود در کارگردانی را نیز کاهش داده است. زرق و برق‌های جامعه قدرتمند از نظر ثروت با تصویرهایی که از زندگی همتا (بیاتی) نشان داده می‌شود کم‌ترین تناقض سطح اجتماعی را ایجاد نمی‌کنند. نه پوشش کاوه (آرمان) نه رفتار کتایون (زارعی) و نه شکل زیستن بهرام (فرزین) تناقض موجود در اختلاف طبقاتی را به نمایش نمی‌کشد. از طرفی افسون (قلی‌خانی) به بدترین شکل ممکن نسبت به نقش خود در مریم مقدس پشت کرده است. بازیگر ابداً اجازه ندارد چهره‌های متفاوت را به قیمت دگردیسی جامعه و ایفای نقش تخریب کند. همین کنش را مریلا زارعی با ایفای نقش کتایون داشته است.

به عنوان مثال دنیل دی لوئیز بازیگری که عمیقاً معتقدم نقش را بیش از مؤلف درک می‌کرد هرگز چهره پیشین خود را با ایفای نقش جدید از بین نبرد، اما به وفور می‌بینیم که بازیگران در این اثر اندک چهره به یاد ماندنی خود در ذهن جامعه را حذف می‌کنند. بازیگری که جامعه خود را درک نکند جامعه نیز با اثر و شخص بازیگر ارتباطی برقرار نخواهد کرد.

تنزل هنر

به نظر می‌رسد با گذشت زمان هنر از اهمیت و تأثیرگذاری کمتری برخوردار می‌شود. نه به خاطر مخاطب و جامعه، به خاطر انسان‌هایی که خود را از مخاطب و جامعه جدا می‌دانند. نخستین درکی که بر هر هنرمندی واجب است ارزشیابی موضعی است که وی نسبت به جامعه می‌گیرد. در واقع کارگردان با ارائه تصویر جامعه خود میزان درک و تفسیر خود از موضوع را بیان می‌کند. هیچ کدام از آثار سهیلی‌زاده مسئله‌ای مطرح نمی‌کنند که راه حلی ارائه دهند. تنها آینه‌ای شکننده در دست دارند که در بازتاب نمای بیرونی و درونی ناتوان هستند. نقطه ضعف بزرگ سریال مانکن در شکل‌گیری و هدف سریال است. سریالی که تا به اینجا سه قسمت آن عرضه شده و مخاطب تکرار روند سریال‌سازی رسانه‌ای سهیلی‌زاده را این بار در قالب شبکه نمایش خانگی می‌بینند. آدم‌هایی که گذشته مشترکی دارند و در آینده انتقام آن را می‌گیرند. در نهایت مانکن یک سریال فریب دهنده به لحاظ بصری و مفهومی است که مخاطب را نسبت به وضعیت جامعه و وظیفه هنری خود دور می‌زند.

معاون میراث‌فرهنگی استان مرکزی خبر داد:

ثبت سه اثر طبیعی استان در فهرست آثار ملی ایران

رضوان داودی جم / گروه ایران
News.arak93@gmail.com

دو درخت چنار کهنسال روستای واران واقع در شهرستان دلیجان، درخت توت کهنسال روستای قلعه محی‌الدین شهرستان تفرش، چنار کهنسال روستای نیوشت ساوه به ثبت آثار ملی رسید. عمر طولانی، قطر زیاد تنه، تاج گسترده، ارتفاع زیاد، سازگاری با محیط زیست از جمله قابلیت‌های ارزشمند این درختان است. محیط تنه درختان واران ۷۶۰ سانتی‌متر و ۸۲۵ سانتی‌متر و قطر تنه برابر سینه آن‌ها ۲۹۰ و ۳۰۰ سانتی‌متر است. معاون میراث فرهنگی افزود: قدمت این درختان ۳۰۰ تا ۳۵۰ سال تعیین شده است. کریمی افزود: درخت توت کهنسال قلعه محی‌الدین تفرش نیز به عنوان یک موجود زنده کهنسال، دارای ارزش تاریخی و طبیعی است. قطر تنه این درخت ۱۷۵ سانتی‌متر و اندازه محیط تنه درخت ۵۲۰ سانتی‌متر است. این درخت ۳۰۰ سال سن دارد.

معاون میراث فرهنگی در ادامه گفت: این درختان در حال حاضر دارای وضعیت مناسب حیاتی هستند. در استان مرکزی تاکنون ۱۸ اثر طبیعی ملی که عمدتاً شامل درختان کهنسال هستند، به ثبت رسیده است. ثبت ملی تالاب میقان، جنگل‌های بلوط شازند، بستر رودخانه قره چای و سرچشمه محلات در دستور کار بعدی معاونت میراث فرهنگی برای ثبت در میراث ملی طبیعی کشور قرار دارد.

تلویزیون

مروری بر وضعیت زندان‌های امارات در پرس‌تی‌وی

«از قلم افتاده» تصویرگر زندان های امارات است

مریم محسنی / گروه فرهنگ و هنر
M.Mohseni@gmail.com

وضعیت زندان‌های امارات متحده عربی در داخل و خارج این کشور در برنامه این هفته «از قلم افتاده» شبکه پرس‌تی‌وی مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد. به گزارش روابط عمومی شبکه پرس‌تی‌وی، این برنامه با اشاره به شکنجه‌های شدید اخیر علیه زندانیان و معترضان سیاسی در امارات به گفت‌وگو پیرامون نحوه برخورد امارات با زندانیان سیاسی و مخالف رژیم در زندان‌های داخلی و همچنین وضعیت زندان‌های مخفی و سری این کشور در خارج از مرزهای آن از جمله در کشورهای جنگ زده مانند اریتره و یمن می‌پردازد.
در ادامه این برنامه ضمن واکاوی کشته شدن حبیب یوسف عبدا... الصایغ روزنامه نگار اماراتی منتقد عادی‌سازی روابط امارات متحده عربی با رژیم صهیونیستی پس از انتشار مقاله‌ای در این خصوص، واکنش دیگر روزنامه نگاران و فعالان رسانه‌ای در امارات نسبت به این مرگ مشکوک مورد نقد و تبادل نظر قرار خواهد گرفت. این برنامه همچنین با نگاهی به گزارش‌های سازمان ملل درخصوص بدرفتاری و شکنجه زندانیان اماراتی در زندان‌های این کشور به بررسی گزارش شبکه الجزیره درخصوص کشف زندان سری امارات در خاک اریتره برای شکنجه و زندانی کردن مخالفان که اغلب افراد سرشناس هستند، خواهد پرداخت. «از قلم افتاده» به تهیه کنندگی حامد عزتی‌زاده پنجشنبه ۲۱ شهریور ساعت ۱۷:۲۰ به وقت تهران به مدت ۱۰ دقیقه از شبکه پرس تی وی پخش می‌شود.

تصویربرداری سریال مناسبتی «مرضیه» به کارگردانی فلورا سام ظرف چند روز آینده به پایان می‌رسد و نخستین قسمت این مجموعه از شنبه‌شب (۲۳ شهریورماه) ساعت ۲۱:۳۰ روی آنتن شبکه دو خواهد رفت.

واکنش

آرنولد از ریشه دشمنی ترامپ با خودش پرده برداشت

ترامپ عاشق من است

خبر آنلاین: دونالد ترامپ در یکی دو سال گذشته همواره به آرنولد شوارتزنگر تاخته و پاسخ‌های تندی هم دریافت کرده است. آرنولد شوارتزنگر می‌گوید «ترامپ عاشق من است» و همین موضوع را ریشه حملات تند ترامپ به خودش می‌داند.
بازیگر «نابودگر» و فرماندار پیشین کالیفرنیا باور دارد که دلیلی ساده پشت حملات ترامپ به او وجود دارد. او در گفت‌وگویی تازه در این باره گفت: «به نظرم ترامپ عاشق من است. حقیقت ماجرا این است. ترامپ آرزو می‌کند که مثل من باشد.»
شوارتزنگر علاوه بر این از رابطه قدیمی خود با ترامپ هم صحبت و تاکید کرد که ترامپ همیشه طرفدار او بود.
او ادامه داد: ترامپ همیشه از من می‌پرسید که چطور این‌قدر خوب و باورپذیر در فیلم‌ها ظاهر می‌شوم و دنبال یافتن پاسخ آن بود.
زمانی که ترامپ به کاخ سفید راه پیدا کرد دیگر نتوانست اجرای برنامه «کارآموز ستاره‌ها» را ادامه دهد و جای خود را در این برنامه به آرنولد شوارتزنگر داد.
البته حضور آرنولد در این برنامه موفق نبود و با افت شدید بینندگان سرانجام برنامه تعطیل شد. نخستین دعوای آشکار ترامپ و آرنولد هم پس از این ماجرا در شبکه‌های اجتماعی رخ داد و ادامه یافت. در آخرین نمونه از این دعواها آرنولد به تندی از ترامپ به دلیل نادیده گرفتن تغییرات اقلیمی و خطرات آن برای زمین انتقاد کرده است. باید منتظر ماند و دید ترامپ چه پاسخی برای ادعای تازه آرنولد شوارتزنگر دارد.

«ترور خاموش» با روایت یکی از پرونده‌های امنیتی چند سال اخیر در حوزه موادمخدر و قاچاق انسان از جمعه (۲۲ شهریور) ساعت ۲۲:۱۵ روی آنتن شبکه یک می‌رود.

گزارش

در نشست «عکاسی، هنر و اجتماع» مطرح شد؛

بدهکاری عکاسی ایران به تاریخ

مریم یادگاری / گروه فرهنگ و هنر
M.Yadegari@gmail.com

گالری شماره چهار موزه هنرهای معاصر سازمان فرهنگی اجتماعی ورزشی شهرداری اصفهان در حاشیه نهمین نمایشگاه سالانه کانون عکس اصفهان در این موزه، میزبان نشستی با عنوان «عکاسی، هنر و اجتماع» بود.
در جریان این نشست یک دانش‌آموخته عکاسی فقدان مجموعه عکس از گذشته ایران را حاصل خودبیگانگی نسبت به وضعیت فعلی دانست و گفت: باید بدانیم حتی زمانی که با بحران و تنش‌های اجتماعی مواجه نیستیم، گرفتن عکس از هر چیز واجد ارزش‌های تاریخی و ارزش‌های عکاسانه است.
پژمان نظرزاده آبکنار که بیشتر او را به‌عنوان یک نویسنده و منتقد سینما می‌شناسیم، این بار به‌عنوان یک دانش‌آموخته عکاسی روبه‌روی علاقه‌مندان به این حوزه نشست تا رویکردهای عکاسانه در طول تاریخ در عکاسی شهری و اجتماعی را برای حاضران واکاوی کند.
نظرزاده که معتقد است در ایران چیزی به نام عکاسی اجتماعی نداریم، به سراغ نظرات مورخان و نظریه‌پردازان در سه دوره تاریخی درباره عکاسی شهری رفت. به گفته او عکاسی اجتماعی در ایران زمان‌هایی فعال شده که حوادثی مانند انقلاب مشروطه، کودتای ۲۸ مرداد، انقلاب اسلامی، جنگ ۸ ساله ایران و عراق و دوم خرداد ۷۶ رخ داده، اما عکاسی اجتماعی و مستند ایران در سایر زمان‌ها برای مثال در هنگام اشغال ایران توسط متفقین کاملاً ساکت بوده است.
او با بیان اینکه اگر به‌دنبال عکس‌هایی در فاصله سال‌های ۳۲ تا ۴۲ یا ۵۷ یا عکس‌هایی از دهه ۶۰ به جز فضای جنگ بگردیم، می‌بینیم که حافظه تاریخی خود را به‌طور کلی از دست داده‌ایم، تأکید کرد: حتی همین الان خیابان چهارباغ عباسی با وجود تغییرات گسترده‌ای که در دهه اخیر داشته در عکس‌های ما ثبت نشده است.
این دانش‌آموخته عکاسی خودبیگانگی نسبت به وضعیت فعلی را دلیل این غفلت دانست و افزود: باید بدانیم حتی زمانی که با بحران و تنش‌های اجتماعی مواجه نیستیم، گرفتن عکس واجد ارزش‌های تاریخی و ارزش‌های عکاسانه است و هر عکسی که از محیط پیرامون خود ثبت کنید، به قول اوژن آتژه (عکاس فرانسوی) یک سند تاریخی برای سال‌های آینده است.
به گفته نظرزاده اگر پاریس، لندن و نیویورک که بیشترین سهم را از عکاسی خیابانی دارند کنار بگذاریم، در بیشتر کشورهای جهان به دوربین به چشم متجاوز نگاه می‌شود و مردم به عکاسی از خود عکس‌العمل نشان می‌دهند و در نتیجه عکاسان از این فضا فاصله گرفته و چیزی به نام عکاسی اجتماعی و مستند به مفهومی که در جهان رایج است در ایران نداریم.
او با بیان اینکه در دسته‌بندی عکس‌های شهری دو دید اصلی به شهر وجود دارد، گفت: نخستین دید، دید سر به آسمان است. در این دید نگاه تحسین‌برانگیزی از شهر وجود دارد، سلسله‌مراتب بصری شهر مورد ستایش قرار می‌گیرد و مکان بر عکاس غلبه ندارد. در این دید عکاس بنای باشکوه را آن‌طور که ساخته شده می‌بیند و تحسین‌کننده فضاست. در دید سر به آسمان انسان از شهر حذف می‌شود و نوعی کنایه معنوی هم در آن وجود دارد.
این دانش‌آموخته عکاسی آثار ادوارد مایبریج، هنری فاکس تالبوت و رضانور بختیار را از این دسته دانست. نظرزاده دومین دید در عکس‌های شهری را دید زمینی دانست. این عکس‌ها با شلوغی، ازدحام و آلودگی شهری درآمیخته است و در آن‌ها انسان در مرکز توجه قرار دارد. اوژن آتژه و عباس عطار از مشهورترین عکاسانی هستند که با دید زمینی به عکاسی شهری پرداخته‌اند.
او در عین حال تأکید کرد که هیچ‌کدام از این دو نوع شیوه عکاسی بر دیگری برتری ندارد و هیچ‌کدام واجد یا فاقد ارزش نیست و هر کدام را به درستی انجام دهیم در جای خود ارزشمند است.
این دانش‌آموخته عکاسی ادامه داد: آثار عکاسی مانند اوژن آتژه در زمان خود هیچ ارزش زیبایی‌شناسانه و ارزش تاریخی نداشته، اما او عکس را سند می‌دانست و به جهان نگاهی سندنگارانه داشته است. او برخوردی خاص با جهان داشت و در واقع در تاریخ زندگی می‌کرد.
عکاسی با دید زمینی بسیار سخت است چون در این نوع نگاه، انسان تیپ نیست بلکه کاراکتر و شخصیت است. در عکاسی با دید زمینی یک شخصیت بسیار مهم با یک نگهبان برای عکاس تفاوتی ندارد.
نظرزاده با انتقاد از اینکه گذشتگان به جز تعدادی عکس زیبا یا عکس‌های درباریان و شاهزادگان هیچ عکس دیگری برای ما باقی نگذاشته‌اند و چیزی به عنوان تاریخ مصور ایران نداریم، بدیهی‌ترین سوژه‌های امروز را واجد ارزش در سال‌های آینده دانست. به عنوان مثال اگر کسی امروز مجموعه عکسی از سردر و ویترین مغازه‌های اصفهان ثبت کند این مجموعه در آینده بسیار ارزشمند و واجد ارزش اجتماعی و تاریخی خواهد بود.